

Årbok for 2015, NIFYEA

Innhold

Årsmelding	2
Innreise- og utreisekurs, Preståsen skole.....	5
IFYE-kafeer	6
IFYE-kafé i Horten i april.....	6
IFYE-kafé på Namsskogan i august.....	6
Informasjon om IFYE-programmet på DAF- instruktørkurs i Oppland.....	7
IFYE-mottak 19.-21. juni	7
Nordisk 4H-leir i Finland	9
Høsttreff i Bodø.....	9
Årsmøte 2015	11
Reisebrev.....	11
Utreisende.....	11
Jamaica – Going pon di road.....	11
Jamaica – Landet med det store utseendefokuset	13
Innreisende.....	15
Holidaytrip	15
This one time, at 4-H camp.....	17
Vi var vertsfamilie – for en opplevelse!	21
Takk til vertsfamiliene.....	22
European IFYE conference 2015.....	22

På framsida ser du: Sigrid Sløgedal Løvland, Tone Margaret Ødegård, Mari Hatling Jystad, Eva Hodnefjell, Siv Iren Serigstad og Benedicte Wærstad med NIFYEAs banner med handtrykk, namn, land og reiseår.

Årsmelding

NIFYEA har i 2015 hatt 77 medlemmer. Utreisende IFYE-er blir meldt inn i NIFYEA, men betaler ikke medlemskontingent første året.

Styret har i år bestått av:

Leder: Anne Britt Kihle Gravermoen

Nestleder: Janne Berget

Kasserer: Anders Sørenmo Påsche

Sekretær: Ragnhild Strand

Styremedlem: Maren Brekkvassmo Myrvold

Varamedlem: Tone Margaret Ødegård

I løpet av 2015 har NIFYEA hatt fire styremøter. Siden årsmøtet var flyttet til høsttreffet i september valgte styret å ha vårt første styremøte i november hos Anne Britt og Maren i Oslo. Vi startet møtet sammen med Marie og Sølvi på 4H-kontoret.

Styret valgte å ha et ekstra styremøte hos Anne Britt og Janne i februar for å arbeide med de nye nettsidene. På dette møtet kom André fra 4H Norge innom for å snakke om nettsidene. De nye nettsidene er ennå ikke oppe og gå, men vi håper og venter i spenning...

På styremøtet i april var vi igjen hos Janne. Blant annet fordi Maren har en liten unge, har vi hatt de fleste styremøtene i Oslo og Horten.

6.-8. mars var det inn- og utreisekurs på Preståsen skole i Nannestad sammen med de som skal på USA-utveksling (16-18 år) og styrekonferansen til Norske 4H Alumner. Her var vi rundt 60 unge, glade og herlige 4H-ere til sammen. Årets utreisende er Sigrid Sløgedal Løvland (Jamaica), Benedicte Wærstad (Jamaica), Eva Hodnefjell (Taiwan), Ronja Aanes (Nord-Irland), Kåre Gunnar Fløistad (Skottland) og Ragnhild Raknerud (Sveits), Siv Iren Serigstad skulle til USA-Colorado, men reiste ikke. Årets innreisende på kurset var Gunvor Guttormsen (England), Mina Framnes (USA-Colorado) og Mari Hatling Jystad (Østerrike),

mens Birthe Cathrine Nygård (Nord-Irland), Henriette Gundersen Ræder (Tyskland), Sigrid Bergseng Lakså (Sveits) og Frida Breen (USA – Montana) hadde dessverre ikke hadde anledning til å komme. I tillegg hadde vi to svenske deltagere på kurset, Camilla Sandstrøm og Johan Gunnarsson. Fra NIFYEA deltok Ragnhild Strand og Tone Margaret Ødegård, mens Janne Berget og Julie Bårdsen Tøllefsen bidro i teknisk komité.

Anne Britt K. Gravermoen og Maren Brekkvassmo Myrvold var innom på IKU-kurset på Gran, samme helga som inn- og utreisekurset, for å snakke litt om IFYE-programmet. Monica Swigon hadde fremlegg om de andre utvekslingsmulighetene i 4H. Dette ble tatt veldig godt imot.

I forbindelse med styremøter har det i løpet av året blitt arrangert tre IFYE-kafeer i regi av NIFYEA-styret.

19.-21. juni var det IFYE-mottak i Oslo for de innkommende IFYE-ene. Denne helgen kom sju av årets ni IFYE-er. Roger og Regula fra Sveits, Tyler fra USA og Cassie og Tsu-Yi fra Taiwan. I tillegg var Maren Brekkvassmo Myrvold, Ragnhild Strand, Janne Berget, Mari Hatling Jystad og Georg Rønning med hele helga, i tillegg var Anne Britt Kihle Gravemoen og Mari Kindsbekken innom. NIFYEA synes dette er en veldig hyggelig helg. Det er fint å kunne gi IFYE-ene en trygg og god start på oppholdet sitt her. I løpet av denne helgen får IFYE-ene både god kontakt seg imellom og med oss i NIFYEA. Så det er enkelt å holde kontakten videre enten for å dele erfaringer, eller for å be om hjelp om spesielle hendelser oppstår.

Fredag var Marie Stenstadvold innom en tur for å hilse på alle sammen og for å gi litt informasjon fra 4H Norge. Senere på kvelden hadde vi en hyggelig middag på Olivia på Aker Brygge. Lørdagen gikk med til sightseeing i Oslos gater, tur i Vigelandsparken og høydepunktet for mange, Holmenkollen. Dermed var det veldig godt med litt avslapping og grillmat på kvelden, før avreise til vertsfamiliene på søndag.

Fem av IFYE-ene og Maren Brekkvassmo Myrvold fra NIFYEA-styret deltok på nordisk leir i Nurmes, Finland 23.-30. juli.

På den europeiske konferansen i Gordonstoun, Elgin, Skottland 15.-22. august var det 12 deltakere fra Norge: Øystein Andersen, Kari Bjørke, Luuk Geurts, Ragnhild Grøndahl, Hilde Hjelt, Mari Kindsbekken, Tone Margaret Ødegård, Tone Øvergaard, Hilde Riser, Jon Kåre Solås, Omar Tveite og Johannes Solid. I løpet av uka fikk deltakerne oppleve mye skotsk kultur, mat og drikke med sekkepipeband, Ceilidh dansing, omvisning på wiskydistilleri, smake på haggis og «monsterjakt» på Loch Ness. I tillegg var det svært hyggelig å hilse på gamle kjente og møte nye IFYE-venner fra både Europa og resten av verden.

Årets høsttreff var i Bodø 4.-6. september med 26 deltagere. Her ble det RIB-tur på Saltstraumen og overnattingstur til Landego fyr. Lørdag ettermiddag ble det årsmøte med påfølgende årsmøtemiddag. 7 av årets innreisende IFYE-er deltok, og høsttreffet ble en perfekt avslutning på 3 mnd IFYE-opphold i Norge. Alle var enige om at høsttreffet var et godt gjennomført arrangement, med god mat, god stemning og flotte opplevelser!

NIFYEA har i 2015 utgitt 3 utgaver av IFYE-nytt, som kommer som link per e-post til de fleste av våre medlemmer.

Takk for et flott NIFYEA-år!

Innreise- og utreisekurs, Preståsen skole

6.-8. mars vart årets IFYE inn- og utreisekurs arrangert saman med styrekonferansen til Norske 4H-alumner og utreisekurset til USA-utvekslinga på Preståsen skole i Nannestad.

Ein gjeng spente utreisande fekk mange gode råd og tips med på vegen frå fjordårets IFYE-ar, nokre gøyale historier fekk vi òg høyre. I år er det sju nye IFYE-ar som skal på utveksling til seks land i tre verdsdelar, og vi gler oss allereie til å høyre nye historier om opplevingane deira. Dei utreisande er Sigrid Sløgedal Løvland (Jamaica), Benedicte Wærstad (Jamaica), Eva Hodnefjell (Taiwan), Ronja Aanes (Nord-Irland), Siv Iren Serigstad (USA-Colorado), Kåre Gunnar Fløistad (Skottland) og Ragnhild Raknerud (Sveits).

Alle tre kursa var sjølvstøtt samla til alle måltida og den til sosiale delen felles. Vi har leika oss med oppgåver i snøen, kosa oss med god 4H-stemming utover seine kveldar med kortspel og lite søvn, og ete nybaka rosinbollar til lunsj.

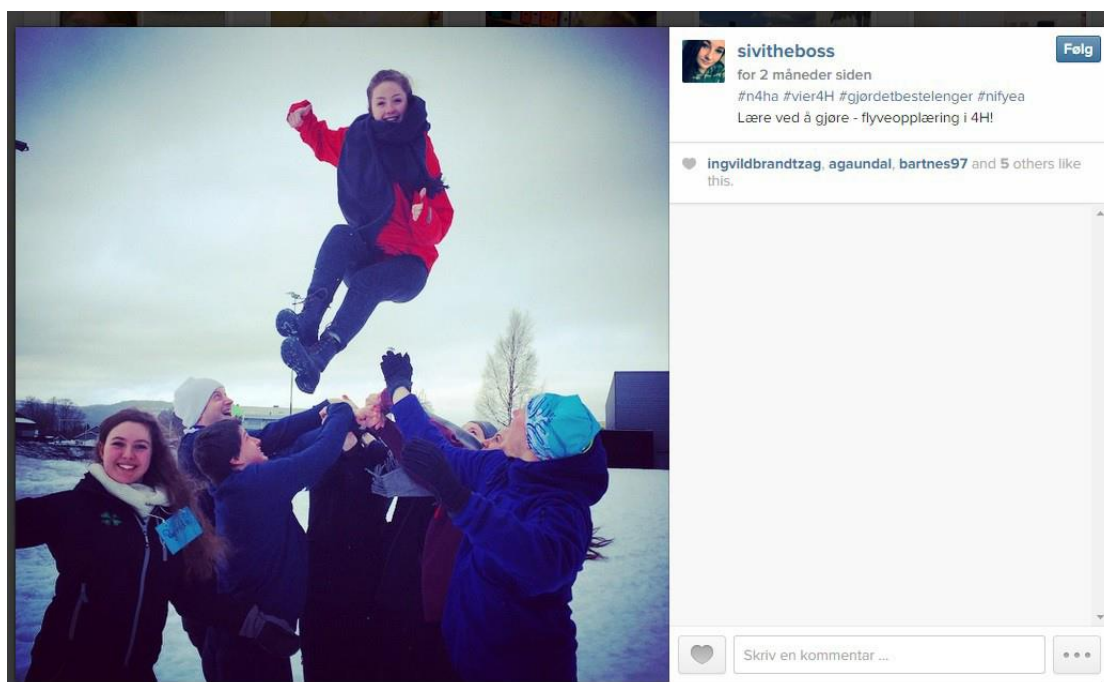

Foto frå laurdagens uteaktivitet.

IFYE-kafeer

IFYE-kafé i Horten i april

Sidan vi allereie var ein gjeng på styremøte hos Janne i Horten arrangerte vi 26. april likegodt IFYE-kafè på verandaen. Vi koste oss i vårsola med kaffi og gulrotkake.

IFYE-kafé på Namsskogan i august

7. august hadde vi IFYE-kafe hos Maren på Namsskogan. Maren lagde fantastisk deilig smuldrepai. Georg Rønning, Marit Myrvold og Yngve Henriksen deltok i tillegg til styret.

Georg Rønning with Maren Brekkvassmo Myrvold and 2 others

23 hrs · Namsskogan

IFYE kaffe på namskogan

See Translation

Informasjon om IFYE-programmet på DAF- instruktørkurs i Oppland

Den 6.-8. mars 2015 var det DAF-instruktørkurs på Lyngnasæter Hotell i Oppland.

Fredag kveld ble det holdt innlegg om mulighetene til å oppleve verden med 4H. Monica Swigon fra internasjonal gruppe holdt innlegg om Gambiaturen, USA-utvekslingen, Rural Youth Europe (RYE) og Nordisk samorganisasjon for ungdomsarbeid (NSU). Maren Myrvold og Anne Britt Gravermoen fra NIFYEA holdt innlegg om IFYE-programmet. Vi fikk god dialog med deltakerne på DAF-instruktørkurset, og håper at flere ble inspirert til å dra ut med 4H.

IFYE-mottak 19.-21. juni

Årets IFYE-er til Norge ble mottatt av medlemmer i NIFYEA i Oslo 19.-21. juni. Fredagen gikk stort sett med til å ta imot IFYE-ene som med jevne mellomrom kom seg til Oslo. Noen hadde reist i to timer, mens andre nesten ikke hadde sovet det siste døgnet. Marie var innom en tur for å hilse på alle sammen og for å gi litt informasjon fra 4H Norge. På kvelden hadde vi en hyggelig middag på Olivia på Aker Brygge. Lørdagen gikk med til sightseeing i Oslos gater, tur i Vigelandsparken og høydepunktet for mange, Holmenkollen. Dermed var det veldig godt med litt avslapping og grillmat hos Maren og Yngve på kvelden. Her ble det også bursdagssang og kake for lille Ola på 1 år.

Øverst fra venstre: Yun-Jing(Cassie) fra Taiwan, Tsu-Yi fra Taiwan og Helen fra England/Wales. Nederst fra venstre: Maria fra Tyskland, Regula fra Sveits, Tyler fra Colorado, USA og Roger fra Sveits.

Søndag var det en spent gjeng som kom til frokost. Det var tid for å si på gjensyn og dra videre på eventyret som så vidt var i gang. En etter en ble de plassert på fly, tog og buss. Og snille konduktører og bussjåfører skulle sørge for at de kom seg av på riktig holdeplass hvor vertsfamiliene ventet spent. Denne helgen kom 7 av årets 10 IFYE-er. I tillegg var vi flere fra NIFYEA som var innom hele eller deler av helga. Vi i NIFYEA synes dette er en veldig hyggelig helg. Det er fint å kunne gi IFYE-ene en trygg og god start på oppholdet sitt her. I løpet av denne helgen får IFYE-ene både god kontakt seg imellom og med oss i NIFYEA. Så det er enkelt å holde kontakten videre enten videre enten for å dele erfaringer, eller for å be om hjelp om spesielle hendelser oppstår.

Sightseeing på operaen!

Øverst fra venstre: Yun-Jing(Cassie) fra Taiwan, Helen fra England/Wales, Maria fra Tyskland, Tyler fra Colorado, USA, Tsu-Yi fra Taiwan, Mari Hatling Jystad, Roger fra Sveits, Ragnhild Strand.

Nederst fra venstre: Georg Rønning, Maren Brekkvassmo Myrvold og Regula fra Sveits.

Nordisk 4H-leir i Finland

23.-30. juli deltok fem av årets innreisende IFYE-er og Maren fra NIFYEA-styret på nordisk 4H-leir i Hyvärilä, Nurmee, Finland.

Høsttreff i Bodø

Årets høsttreff vart arrangert i Bodø den 4.-6. september. Der deltok totalt 26 sporty NIFYEA-medlemmer med følge og innreisande IFYE-ar. Etter å ha innlosjert oss på Skagen hotell begynte vi samlinga med middag på Restaurant Bjørk fredag kveld. Laurdag formiddag stilte alle med friskt mot og var klare for å oppleve RIB-på Saltstraumen. Etter ein forfriskande tur med sjøsprøyt i ansiktet gikk turen vidare til Landego Fyr og ein etterlengta lunsj. Mens NIFYEAs medlemmer hadde årsmøte fekk IFYE-ane fiska litt saman med Yngve, Stian og Ronny – men fiskelukke og konkurranseinstinkt var ikkje nødvendigvis samsvarande. På menyen til den formelle årsmøtemiddagen stod Havets retter og bordet bugna av nydeleg sjømat. Etter å ha nytt eit godt måltid mat fortsette

praten utover natta med skravling i badestampen og sosialisering i baren. Etter frukost søndag var det på tide å reise tilbake til Bodø for fri sightseeing i byen og lunsj på Egon før alle tok til på kvar sin heimveg.

Årsmøte 2015

NIFYEA gjennomførte årsmøte 5. september 2015 på Landego Fyr. Møteleiar Lars-Stefan styrte dei 26 NIFYEA-medlemmene gjennom stødig gjennom saklista. Vi hadde eit fint årsmøte og ser fram mot å møte nye og gamle kjente i eit nytt IFYE-år.

Reisebrev

Utreisende

Jamaica – Going pon di road

"Wi a go pon di road, you hear?" Hører jeg fra kjøkkenet.

"Where are we going?" Lurer jeg.

"Wi a go fi pick up some tings a mi school".

Hørtes for meg ut som et 30-40 minutters oppdrag hjemme, kanskje en times tid hvis man bor langt unna skolen. Her derimot, har en slik kort og grei kjøretur med et klart mål en grei tendens til å utvikle seg til et heldagsprosjekt. Om ikke et

flerdagsprosjekt. Første gang jeg opplevde dette var i min første vertsfamilie i Spalding, Manchester, Jamaica. Boende hos min fantastiske vertsmor Sharon, eller Mrs. Thompson- Jordan. Det at jeg i det hele tatt fikk med meg ryggsekken med vann, solkrem, myggspray, våtservietter, penger osv. var helt tilfeldig, sekken sto der, og jeg ville ikke føre til forsinkelser. Ikke at det noen sinne var fare for at jeg skulle føre til forsinkelser. Sharon er en dame med stor sinnsro som ikke stresser for noe, så utkjøring av bil, slukking av lys, låsing av dører og gjerder gikk rolig og behagelig for seg. Etter å ha kjørt ca. 50 meter innser Sharon at hun har glemt mobilen, noe jeg tenker at sikkert går fint siden vi bare skal opp til skolen å hente noe. Men Sharon vet bedre, vi snur, låser opp gjerder og dører,

skruer på lys, finner mobiltelefonen før samme prosedyre med låsing og slukking gjennomføres. Etter to minutter er vi ute på hovedgata gjennom tettstedet Spalding. Her har et par bilmekanikere satt opp sjappe, og Sharon skal bare svinge innom for å rådføre seg om hva som kan være galt med bilbeltet hennes. Vi ender opp med å tilbringe rundt to timer ved verkstedet. Først i vente på en mekaniker vertsmoren min kjenner fra før, da han ikke møter opp "tar vi til takke" med sønnen. Etter å ha stukket ankene ut i solen i vente på mekaniker innser jeg at jeg må redde meg inn i skyggen, eller ta på solkrem. Jeg hater solkrem, og sand. Kanskje ikke verdens best utrustede person til et opphold på Jamaica, men til nå har jeg ikke vært i nærheten av en strand og jeg holdt meg solkremfri hele gårsdagen. Jeg klyver bak til trygge skyggeforhold i baksetet

imens lokalbefolkningen ler av min sarte hvite hud før sønnen begynner å demontere bilbeltet. For det må demonteres En diskusjon om hva som er galt resulterer i at beltet må ut av bilen for å observeres av den elder mekanikerbekjenten før det eventuelt kan fikses. Etter en liten time med skruing er beltet vel ute av bilen, men mekanikeren er ikke å se i nærheten. Så vi venter en liten halvtime til uten hell. Turen videre starter når Sharon blir oppringt av en kollega som venter på oss på skolen. Moren til Sharon bor på ruten til skolen, så vi stopper innom og hydrerer oss etter en to timer vent i varme omgivelser hos mekanikeren.

Besøket hos moren inneholder omvisning i to etasjes hus, introduisering til

diverse familiemedlemmer og rikelig med fruktjuice. Etter en times tid drar vi videre, denne gangen på eget initiativ. Siden klokka nå er godt over lunsjtid kjører vi tilbake til bysentrum som ligger rett på oversiden av Sharons hjem. Her introduseres jeg til de megapopulære "Patties", kjøttfylte friterte piroger vil jeg beskrive dem som, den med ost er best. Etter en halvtimes bespising drar vi tilbake til bilen, men ikke før vi har hilst på det som føles som halve byen. Sharon er lærer, og hun har vært aktiv i politikken så hun kjenner de fleste. Vel tilbake i bilen kjører vi faktisk hele veien til skolen uten stopp. Der venter en kollega som ikke virker irritert eller stresset i det hele tatt, selv om vi møter opp en gode fire timer etter at vi dro hjemmefra. Vi plukker opp en eksamensbunke, hilser på ansatte og får midjen min målt. Forstår etterpå at måling var fordi en av lærerne skal sy ett skjørt til meg, så da måtte vi jo videre til stoffbutikken. Når dagen var over var jeg glad jeg husket sekken, da vannet var drukket opp, pengene brukt og myggsprayen trengt. Sekken var heldigvis også med den søndagenvi skulle kjøre sønnen i huset til flyet før jeg skulle på 4H leir. Kort fortalt var jeg ikke på leiren før tirsdag.

- Sigrid Sløgedal Løvland -

Jamaica – Landet med det store utseendefokuset

Jamaica har et motto som heter "one out of many people" for å vise at landet er satt sammen av mange folkegrupper, både hvite med europeisk eller amerikansk bakgrunn, svarte med afrikansk bakgrunn, indere, kinesere og ulike blandinger

av disse folkegruppene. På grunn av denne varierte sammensetningen som "alltid" har vært der, eksisterer rasisme omtrent ikke her. Likevel har de mange uttrykk for å beskrive hvordan folk ser ut, som "whity" (hvit person), "koli" (indisk person/noen med indiske forfedre) "fat boy" "tall man" og lignende er også helt akseptert å si. Ei av jentene vi møtte på leir ble kun kalt og snakket om

som "shorty" Siden dette er for å fortelle om noe vi opplever også, tenkte jeg å plukke ut noen episoder knyttet til dette uendelige utseendefokuset jeg har opplevd. Etter å ha kjent vertsfaren min i ca ei uke, går han forbi meg mens jeg sitter i sofaen og sier at det ser ut som jeg har lagt på meg. Noen dager senere var jeg ute og kjørte med vertssøster og en venn av henne. Jeg syntes det

var litt lenge mellom måltidene og spiste en gizzada. (Kokospai, sikkert ikke mer usunt enn skolebrød eller lignende) da fikk jeg spørsmål av denne vennen om jeg ikke passet vekta, siden jeg spiste hvete. Jeg syntes

kanskje ikke akkurat det jeg spiste var så ille, men svarte i en halvtullete, og halvfornærma tone at jeg sikkert burde slanke meg og takk for bemerkningen. Da fortalte han meg om sin egen vekt (ca 140 kg) og forklarte at det han mente var at noen brydde seg veldig mye om hva de spiste selv om de ikke veide for mye. Vertsfar i samme familie sa også ved en annen anledning at jeg så feit ut i noen klær, men ikke alle, og at jeg måtte passe på vekta. For meg er det litt kultursjokk at ting som dette er helt greit og vanlig å si, selv om man ikke har kjent folk lenge eller vet hvordan de tar det. Men det har ikke vært mye annet å gjøre enn å venne seg til det, smile og finne ett eller annet høflig å svare.

- Benedicte Adeline Wærstad -

norges4hblogg.blogg.no/mitt_ifyeeventyr.html

Innreisende

Holidaytrip

I really don't know, where I shall start, I could tell a lot about what I've seen and what I've done since I arrived in Norway. I think a very interesting story is about my holidaytrip with family Vestby: We started on a nice sunny day from Våler over Lillehammer to Oppdal, there we had a very nice cabin and I shared a bed with the 11 year-old Ingrid. After we arrived we had a trip tot the wild river which bit big caves in the stones. It was overwhelming. We finished the day with family pizza and playing badminton. The next day we drove to Kristiansund, where we ate lunch and had a short tour through the city. Our ride took over the Atlantic Ocean Road, what was a fantastic opplevelse. Rigth behind the big bridge we met a tour bus from a caravan of Citroen from France. This day we had a very long trip, but we saw a lot and we even took a fairy where I let blow the wind around my nose. Finally at around 9 we reached the camping in Åndalsnes, everyone was very tired, we ate at the camping restaurant and sitting together rwith cider, wine and beer (what we did every evening of course=). The third day we was driving a lot around water and we saw so much nice nature. Unfortunately the weather was chanching to rain and fogg. Not far away from the camping we stopped at a view point to see Trollvegen, but is was too foggy. Then we went up Trollstiegen, that was amazing, we stopped at the huge foss and mad some pictures. The higher we get, the less we saw, but I was thankful, because the street was so steep, so small and so close to the edge O.o. Everytime when a big touristbus came, I hoped that it won't kick us down the mountain :D. The sheep which was walking on the street did not feel any hurry or stuff, by the way we saw a lot of freewalking sheep in the mountains. When we was at the viewpoint on the top of Trollstiegen we just saw fogg, but I sad, „that belongs to Norway I guess“ and we wasn't too sad. When we arrived in Geiranger later we got a little wet. A big ship was in the harbour, but the town was not very big and the restaurants were expensive. I bought some postcards and enjoyed a very delicious fishsoup. After Geiranger we got up in the mointains again where we reached our daygoal: Grotli Høyfjellshotel. Wow, on top there it was very cold

and windy and of course also snow =). The Hotel was very nice inside, warm colours, much wood and lovely decoration. An the food, the food was very good =). I enjoyed gravad salmon with salad and olives as first dish, afterwards jeg prøvde min først rømmegrøt, i liked the taste but not the consistence. For main dish I ate elgg and porc, the porc was very good, the elgg was lit tørke. For dessert I had pavlova, yummy but not very clever for my laktoseintoleranse. The next day we startet with a very good breakfast, except the scrambled egg, it was not real egg :D. Then we drove the old road over the Gamle Strynefjellsvegen. This road sucks =P, because it's tight and has a lot of holes and stones. But it was so beautiful and suddenly there appeared high snowwalls, how crazy, wasn't it the middle of July? Soon we arrived at the summerski resort Stryn- Sommerski, where there were some brave people unpacking there equipment. It was so foggy that you almost couldn't see your own hand and I hope there were better conditions on the mointain ;). Then the street leded us down in the valley again. We stopped at Stryn for shopping. Of course I had to go to moods of norway to find a tshirt with a traktor on it for my boyfriend and a pair of middons for my twinsister to her birthday. The others liked the sportshops most. Thats what I noticed about norwegian people: they really like to wear sporty clothes and shop sporty clothes on vacation ;). This night we slept in Luster, were we had a cabin direct on the fjord. Beautiful =). I took the chane to make a little walk and saw a nice foss with a turbine producing electricity. Unfortunatly it was very bad weather and the stair infront of the cabin was so slippery that my hostmum sliped on it, fell and a part oft he stair broke. Fortunatly she didn't hurt too much and we had a badminton-competition. Later we played cards and I showed the others how to play a german card-game named Schnauzer (mustage), that was a lot of fun. Our last day on tour we just had a shorter carride to Lom. There we was looking around, eating bakerystuff (not me, I enjoyed diplom-Is, I love it =)) and went to (of course) different sports shops. I really liked the church, but our stay there was disturbed from a loud, fototaking travelgroup of asian people :D. For the last dinner oft he holiday I had a Husmannstallerken which was very delicious. Then we played volleyball and cards. Unfortunatly we had a little trouble about some gamerules but it was not

too serious. On the next morning everything was finde again. All in all it was a very interesting and cool trip. The family was great and I felt like a part of it. I discovered Norway as a beautiful country with thousands of waterfalls and millions of other treasures. Tusen Takk for this experience. I really want to come back for vacation.

- Maria Umann – Tyskland –

This one time, at 4-H camp...

Ah, the Norwegian summer... It's the best day of the year! At least that is the standing joke among the Norwegians. Much like Seattle, it is often raining, and with such a vast coastline, the wind often accompanies the clouds to the Norwegian shores. Despite the weather, the Norwegians, particularly the 4-Hers, cannot wait for summer to come around, because this means one thing: 4-H

camps! I have been fortunate enough to attend two such camps, one county camp, with around 250 attendees, and the bi-annual Nordic 4- H Camp, which rotates between the Scandinavian countries. This year's camp brought some 1200+ 4-H members from across the globe, including Norway, Sweden, Finland, Russia, Denmark, Germany, Switzerland, Taiwan, the United Kingdom, Namibia, and the good ol' USA, among others. To

say the least, these camps are kind of a big deal... First up was the Møre og Romsdal county camp, which I attended during my which I attended during my stay with the Bjørkedals. Being the naïve American that I am, when I heard camp in the context of tents and sleeping bag, I just assumed we would be roughing it in the woods. Wrong. After three hours in

the car listening to Norwegian country music, we arrived not to a desolate wilderness camping area, but to a school. The first afternoon was spent constructing a giant tent city, with each 4-H club having a chunk of the huge grid to themselves. More importantly, I discovered that there were showers there. With hot water. Did I bring a towel or soap? Of course not. Go me. It soon became evident that 4-H camp in Norway is a bit different than a 4-H conference in Colorado. Much like a summer camp, the point is more social, as were our 4-H camps had a more educational spin to them. Not that it bothered me! I spent one day hiking up a nearby mountain to a whopping 537 meters (1,761 feet) above sea level. While my lungs enjoyed the plentiful oxygen, my legs complained about the exertion after several weeks of not working out much. While nothing like a Colorado mountain hike, the view was beautiful, with lush green mountains topped with low clouds, and the green shimmer of the fjord below. The next day was dedicated to volleyball. Turns out Norwegian 4-H members are all about their volleyball, with two age division in an all-day tournament. Anyone that was not playing was on the sidelines, cheering on their favorite team. I was fortunate enough to be allowed to play on the Freidig 4-H team, despite being several years older. We played all day, right up until we won the tournament! I would say it was because of my pro skills in volleyball, but that would be a lie. I am certain that they would have won just the same without me, but it was nice to be included. The final morning was spent competing an obstacle course race. Events included stilt walking, running with a balloon between your legs, a blindfolded wheelbarrow ride (hilarious to watch since the race took place around a pond!), a two legged race, a ball toss, and a dizzy run. My part in this was crucial. After the ball toss, the next team member ran to the cap stool at my station, and spun around it seven times, before sprinting of to the finish line. My task was to make sure there was no cheating, and to count each rotation around the stool, counting each turn out loud in Norwegian. Luckily I had learned at least that much Norwegian, and I got to enjoy watching the contestants run hap-hazardously across the lawn, trying to stay up right over the

finish line. In between these fun filled days were fun filled nights, where the Night Café was the place to be. What is the Night Café you may ask? Well, I was basically a maintenance basement in the school that was cleared for the 4-Hers to use. Inside were 4-5 picnic tables, a make-shift concession stand, and a boom box connected to a laptop. The hours were passed here playing card games, Twister, dancing, and consuming copious amounts of coffee, ice cream, and Norwegian waffles. This took place until around 2 or 3 in the morning, then it was a few hours of sleep until the next round! Now, if you thought the county camp was crazy, you should

have seen Nordic Camp! After my farewells to the Solheims, I boarded the bus with 29 4-Hers, around half of which I had met at the county camp. Over the next 33 hours, we crossed Norway, Sweden, and most of Finland, stopping just 27 kilometers from the Russian border. We were the first to arrive, but after our tents were set up, we began to watch the waves of busses pour into the camp at Nurmes, unleashing 1200 4-Hers from around the world. The first day was a day of ice breakers, so that the different countries could get to know one another. I will mention here that of the 1200, around 850 of them were from Norway. Then maybe 200 were from Finland, and the rest were international 4-Hers. The official language of the camp was English, again surprising me, but a welcome relief. Apparently this is because most people can speak at least decent English, and because Norwegian and Finnish are very different from one another, so it was easier to choose English than to upset someone over choosing one national language or another. Days two and three were spent doing group activities, all of which aligned with the 4-H pillars (head, hands, heart, and health). When all was said and done, I attended a nature walk, got a henna tattoo, built a boat out of string, straw, and a tarp (and didn't sink!), and went through a senses workshop, using taste, touch, sight, and smell to complete a worksheet with a puzzle on it. Day 4 was a hike up one of the highest points in Finland, Day 5 was a day of rafting, and Day 6 was, if you haven't guessed already, a volleyball tournament. This time we didn't win, but we made it farther than most, playing 5 games. Four of which were in the rain. After dinner each day was a program filled with group activities and performances from the campers, ranging from dances, to comedy

skits, to musical performances. After that, the night was free to do what we pleased, there was an area with music to dance, tables for playing cards, another concession stand, bonfires to talk and snack and sing and do all of those camp things. I called it a night between 2 and 3 am, but others stayed out as late as 5:30, barely sleeping before the 7am wakeup call. Through these camps, I have come to realize a few things, at least about Norwegians, specifically 4-Hers. For one, everything, and more specifically, everyone, is considered a pillow.

Norwegians especially have little to no concept of personal space, and it is not unusual to receive a hug upon first meeting someone. In a group, if one person sits, that person is essentially saying that they will be the first pillow. Anyone that lays on them is volunteering to be a second pillow, etc. Second, Norwegians are little regard for rules. Not in a destructive manner, mind you, but in a more “loose interpretation of the rules” sort of way. No curfew? Stay out until just before its time to wake up. Please take one (insert food/drink item from lunch line). So that means one now, one later,

and one after that? This drove the Finnish camp hosts nearly mad. Apparently the Fins enjoy following the rules a little more literally. Lastly, and most importantly, Norwegians are some of the most kind and caring people I have ever met. Having only met many of the 4-Hers from Møre og Romsdal one time before, if at all, I was still considered one of them at the camp. We shared tents, meals, screamed our heads off at the 4-H rally in support of “our” county, and spent endless hours chatting about each

other’s culture and language. When it came time to say goodbye at the end of camp, there were many tears. As the realization came to me as it came to them, I too was unable to keep my eyes dry. So many amazing people, yet I am only able to spend such little time with them. Again I have had multiple offers of places to stay when I come to visit. They say when and not if, because it is almost expected

of me. That, and because none of us want to believe that this is our final farewell. It doesn't seem fair, or even imaginable, so we all hang on to the glimmer of hope that we will see each other again, to once more share laughs, long conversations, and maybe even a volleyball game.

Until then, ta det rolig my friends!

- Tyler Asnicar – Colorado, USA -
tyseuroadventure.wordpress.com

Vi var vertsfamilie – for en opplevelse!

Vi hadde besøk av Maria fra 8.august til 4.sept. Maria var ei utrolig jente på alle vis, som har satt dype spor etter seg i familien vår. Hun var sprudlende, åpen og utrolig morsom! Hun kastet seg rett ut i alle aktivitetene familien vår er med på, blant annet taekwondo. Hun hadde aldri trodd hun noensinne skulle trene taekwondo, men fant raskt ut at det var utrolig moro og ga henne mange aha opplevelser i forhold til hva kroppen kan utføre. Vi hadde mange artige stunder på trening, og Maria ble vår maskot som alle savnet etter at hun reiste hjem.

Dette var vår aller første gang som vertsfamilie, og det var litt blandede følelser å kaste seg ut i dette. Men for en opplevelse! Maria ble raskt ei storesøster for Andrea 15, og Marius 11. Det var veldig skummelt å snakke engelsk til å begynne med, men etter et par dager fløt det veldig lett. Maria var flink til å hjelpe til med alle gjøremål, og spurte alltid om det var noe hun kunne hjelpe til med. Hun var med

på skolen, trente styrketrening, taekwondo, fikk kjøre motorsykkel (som sto veldig høyt på ønskelisten) og plukket molte (som var helt på toppen av ønskelisten over gjøremål i Norge) Som nevnt er Maria veldig åpen, lett å snakke med og kaster seg ut i ting. Derfor ble hun raskt som et helt vanlig familiemedlem, og alt ble veldig naturlig. Det falt noen tårer dagen hun skulle reise på oss alle sammen, og vi skulle ønske tiden ikke gikk så fort. Vennene våre fikk raskt kontakt med Maria, og vi hadde ei flott tid. Mange nye ord har blitt "adoptert" inn i vokabularet vårt etter besøket, for Maria kom ofte med hysterisk morsomme gullkorn.

Så vi kan varmt anbefale å ha en ifye i hus. Hun var utrolig takknemlig for alt, og sa hele tiden hvor stor pris hun satte på oss og oppholdet. Samtidig fikk vi veldig mye tilbake, både hvordan Maria er, og alt vi delte fra hverandres opplevelser, kultur og land. Hun hadde veldig mye å lære oss, og var samtidig nysgjerrig på norsk kultur og virke. Og Marius og Andrea har for alltid ei storesøster i Tyskland.

Mvh May Kristin Gudbrandsen m/fam

Takk til vertsfamiliene

Tusen takk til våre medlemmer som har stilt opp som vertsfamilier for IFYE-ene i sommer! Vi håper enda flere stiller opp i årene framover. IFYE-ene hadde hatt et fantastisk opphold i Norge, mye takket være gode vertsfamilier. Takk til Astrid Byrkjeland Lunestad, Bodil Pedersen, Otto Andreas Brustad, Kari Bjørke, Inger Christine Groseth og Ragnhild Strand.

European IFYE conference 2015

- A newcomers experience -

The conference is already weeks away, and my memories are far too many to be told here, yet am I gonna give it a try. I did as a newcomer have some

expectations ahead, like that I would get to meet some new people and maybe make some new friends, but I couldn't in any way have imagined that I would be introduced to those people within the first hour of my arrival. The IFYE

community being such a loving and including bunch of completely different people, and everybody talking to everybody was really relaxing for a nervous girl. I therefore want to share some of my memories with you.

The tartan we touched, the kilts we all watched and the bagpipes' fine sound, made me love the scottish ground.

A host family home, some farms we were shown and the Games People Played, were some fun things I tried.

Looked for Nessie in the fog, the RAF planes flew above and the tombola I sold, how nice to meet all young and old.

The Ceilidh we danced, the whisky we drank and the Haggis we ate, made this conference so great. And finally, some lessen learned:

- Take an awerage looking scot and add a kilt, then he'll magically transforms into prince charming...
- If I wanted to follow the conversations and songs on the latenigth- after-parties I should've read up on my nonexistent (swiss-)german language.

Love you all and see you sometimes :)

- Tone Margaret Ødegård –

- Norway –

